

Arrest

nr. 77 227 van 14 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 15 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN WEYENBERGE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 22 december 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 23 december 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en van etnische afkomst Amhaars te zijn. U bent geboren op 24 december 1987 te Kemer Dingai.

Sinds 2008 – 2009 (2001 Ethiopische Kalender (hierna EK)) werd u supporter van de door de Ethiopische regering als terroristisch beschouwde organisatie, Genbot7. Sinds februari – maart 2010 (Yakatit 2002 EK) verspreidde u de ideeën en visie van de organisatie Genbot7 onder de mensen die u vertrouwde en u verdeelde ook de krant die Genbot7 uitgaf. Na de verkiezingen van mei – juni 2010 (Genbot 2002 EK) riep de regeringspartij EPRDF op om op een steunmeeting in Kemer Dingai hun verkiezingsoverwinning te vieren. Op 30 mei 2010 (22 Genbot 2002 EK) ging u naar deze meeting en u en A. (...) – uw overste bij de organisatie Genbot7 – begonnen er slogans tegen het regime te roepen. Hierop werd u met een dertigtal andere personen gearresteerd en in het politiekantoor opgesloten in een isoleercel. Men vroeg u onder ander wie u aanzette om slogans tegen het regime te roepen. Op 29 juli 2010 (22 Hamle 2002 EK) werd u vrijgelaten bij gebrek aan bewijs. Op 5 november 2010 (26 Teqemt 2003 EK) reisde u voor zaken naar Gondar en op 6 november 2010 (27 Teqemt 2003 EK) ontving uw moeder van de politie een brief van de rechtbank. Men deed die dag ook een huiszoeking bij uw ouders en men vond kranten van Genbot7 in uw kamer. A. (...) was twee dagen eerder verdwenen en u besloot om het land te verlaten. U verbleef nog enige tijd bij vrienden van uw vader in Humera en op 19 november 2010 (10 Khedar 2003 EK) stak u de grens met Soedan over. Op 21 december 2010 (12 Takhsas 2003 EK) vertrok u vanuit Soedan naar Nederland per vliegtuig. Op 22 december 2010 kwam u in België toe. Daar diende u op 23 december 2010 een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Ethiopische overheid wegens uw activiteiten voor de organisatie Genbot7, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde band met en activiteiten voor Genbot7. U gaf aan dat u sinds 2008 – 2009 (2001 EK) supporter bent van de door de Ethiopische regering als terroristisch beschouwde organisatie, Genbot7 (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat u Genbot7 leerde kennen via uw schoolvriend A. A. (...), maar via welke persoon hij Genbot7 leerde kennen weet u niet, omdat hij het niet wilde vertellen (gehoor CGVS, p.6). Toen u verder gevraagd werd wie het contact is tussen A. A. (...) en Genbot7, gaf u aan de structuur niet te kennen en niet te weten wie zijn contactpersoon is (gehoor CGVS, p.7). U gaf verder weliswaar de namen van drie medeleden van Genbot7 (gehoor CGVS, p.6) en de naam van de ‘chairman’ en de secretaris van Genbot7 (gehoor CGVS, p.11), maar verder kon u geen enkele naam van een lid van Genbot7 noemen. Toen u opnieuw gevraagd werd om zo volledig mogelijk de structuur van de organisatie Genbot7 te geven, ontweek u de vraag door te stellen dat het een clandestiene structuur is die niet publiek bekend is (gehoor CGVS, p.10). U had geen idee wie de schatbewaarder van Genbot7 is en gaf aan dat er – buiten de ‘chairman’ en de secretaris – geen andere officiële functies zijn binnen Genbot7 (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat ook minstens de functies van ‘vice secretaris generaal’ en ‘hoofd van diplomatie’ bestaan en dat deze informatie publiek bekend is. Verder wist u niet of er een lidkaart van Genbot7 bestaat (gehoor CGVS, p.11). Toen u verder gevraagd werd wanneer Genbot7 ontstond, gaf u vaag aan dat dit in 2007 – 2008 (2000 EK) was. Toen u gevraagd werd wanneer de organisatie juist ontstond, gaf u eerst aan dat u de juiste maand niet meer kende. Later gaf u aan dat u denkt dat ze in mei – juni 2008 (Genbot 2000 EK) opgericht werd (gehoor CGVS, p.7). U wist verder evenmin waar de partij opgericht werd (gehoor CGVS, p.7).

Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg hoe Genbot7 zijn doelen wil realiseren, gaf u vaag aan dat de strategie is om alle middelen te gebruiken, wat wil zeggen burger mobiliseren om ongehoorzaam te zijn tegen het regime. Toen u erop gewezen werd dat Genbot7 reeds meer dan drie jaar bestaat en u gevraagd werd om concrete voorbeelden van zulke acties te geven, gaf u al even vaag aan dat ze hun doelen doorheen het land verspreiden. Toen de vraag nogmaals herhaald werd, gaf u aan dat de Ethiopische regering melding maakte van een poging tot staatsgreep van Genbot7 (gehoor CGVS, p.8). Toen u verder gevraagd werd of deze staatsgreep écht door Genbot7 gepleegd werd of het een valse beschuldiging van de regering was, gaf u aan dat u er geen details van kende. Later gaf u aan dat u verrast zou zijn moest Genbot7 dit getracht zou hebben. U gaf aan dat de leiders van Genbot7 alle betrokkenheid ontkenden, maar dat de regering zei dat het Genbot7 was en dat u gelooft dat het zo is (gehoor CGVS, p.18). Toen u verder gevraagd werd wanneer deze poging tot staatsgreep juist plaatsvond, gaf u aan dat u de maand vergeten bent, maar dat het in 2008 – 2009 (2001 EK)

was (gehoor CGVS, p.18). U stelde verder terecht dat een 40-tal mensen gearresteerd werd omwille van deze poging tot staatsgreep, maar toen u gevraagd werd om namen te geven van personen die gearresteerd werden omwille van deze poging tot staatsgreep, gaf u aan dat u het vergeten bent. Later gaf u één naam op (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd of deze persoon lid is van Genbot7, ontweek u de vraag door te stellen dat hij ervan verdacht werd. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat het een clandestiene structuur is en je niet weet wie lid is (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd wanneer de gearresteerden veroordeeld werden, gaf u aan dat u het niet juist meer weet (gehoor CGVS, p.19). Dat uw kennis betreffende de enige concrete activiteit van Genbot7 die u kon noemen zo beperkt is - terwijl u zelfs aangaf dat u deze zaak volgde op het nieuws en het las in de krant die u verdeelde - is zeer merkwaardig.

Van iemand die een actieve supporter is van de organisatie en zelfs wekelijks de krant die Genbot7 uitgaf verdeelde (gehoor CGVS, p.9), mag men een betere kennis van de organisatie verwachten en mag men verwachten dat hij deze kennis niet opdoet via de media, maar via de organisatie zelf, temeer daar u aangaf dat u sinds februari – maart 2010 (Yakatit 2002 EK) de ideeën en visie van de organisatie Genbot7 verspreidde onder de mensen die u vertrouwde.

Bovenstaande veelvuldige en grove onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het feit dat u daadwerkelijk een actieve supporter bent van Genbot7 en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw activiteit voor Genbot7 onderging.

Daarbij gaf u aan dat u hoorde dat er in België ook een afdeling van Genbot7 bestaat, maar toen u gevraagd werd waar u ze kunt vinden of contacteren, gaf u aan dat u er geen idee van had, maar dat u het zou uitzoeken. Toen u erop gewezen werd dat u reeds 7 maanden in België bent en u het nog steeds niet uitzocht, gaf u aan dat uw enige informatiebron internet is en dat u het zou proberen te zoeken als u zich vestigt (gehoor CGVS, p.19). Van iemand die daadwerkelijk actieve supporter is van de organisatie Genbot7, mag men verwachten dat ze tracht uit te zoeken hoe contact te leggen met de Genbot7 afdeling in België. Dat u dit niet deed ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u daadwerkelijk een actieve supporter bent van Genbot7.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde deelname aan de overwinning van de regeringspartij EPRDF op 30 mei 2010 (22 Genbot 2002 EK) en de vervolging die hieruit gevolgd zou zijn.

U verklaarde dat de regeringspartij opriep om hun overwinning bij de verkiezingen van mei – juni 2010 (Genbot 2002 EK) te vieren in Kemer Dingai op 30 mei 2010 (22 Genbot 2002 EK) en dat u naar deze meeting ging. U gaf aan dat er ongeveer tweeduizend mensen aanwezig waren om de overwinning van EPRDF te vieren (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat u en Abiy op deze meeting slogans tegen het regime begonnen te roepen, waarop anderen mee riepen en u – samen met een dertigtal anderen – werd gearresteerd (gehoor CGVS, p.13-14). Dat u zou deelnemen aan een overwinning van de regeringspartij EPRDF – die volgens uw verklaringen met 99.6% won (gehoor CGVS, p.14) – én dat u daar slogans zou roepen tegen het regime, komt totaal ongeloofwaardig over, temeer daar u eerder aangaf dat u er alles aan deed om niet als verdacht over te komen voor de overheid door u – tegen uw idealen en die van Genbot7 – te registreren voor de verkiezingen, door zelfs te gaan stemmen bij de verkiezingen, zodat u uw activiteiten voor Genbot7 kon uitvoeren (gehoor CGVS, p.7 en p.10).

U verklaarde verder dat u – omwille van uw gedrag op overwinning van de regeringspartij EPRDF op 30 mei 2010 (22 Genbot 2002 EK) – werd gearresteerd en opgesloten gedurende twee maanden in een isoleercel (gehoor CGVS, p.14-15). Toen u gevraagd werd of ook andere gevangenen in de isoleercel zaten, gaf u aan dat u het niet wist, omdat u de kans niet kreeg om het te weten van de anderen (gehoor CGVS, p.15). Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u niet eens wist of uw vriend A. (...) – die met u gearresteerd werd – in een isoleercel zat, gaf u wél aan dat hij zei dat hij met een groep gedetineerden in de cel zat en dat u dit weet omdat u A. (...) later ontmoette (gehoor CGVS, p.15). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen. Bovendien is het vreemd dat u dan niet wist wanneer A. (...) vrijkwam (gehoor CGVS, p.16). Toen u verder gevraagd werd wie de andere van de dertig personen waren die met u gearresteerd werden, gaf u aan enkel A. (...) te kennen en dat u de anderen – die in dezelfde stad als u wonen – enkel kende van in de kerk of op de markt. Toen u gevraagd werd om namen te geven, gaf u aan dat u er niet veel van kende (gehoor CGVS, p.15). Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen verder uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat uw engagement tegen de Ethiopische regering in Ethiopië niet waarachtig voorkomt en dat het onwaarschijnlijk is dat u in de negatieve belangstelling zou staan van de Ethiopische autoriteiten.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde kebele card toont uw identiteit aan, welke niet in twijfel getrokken wordt. Verder legde u een brief van de rechtbank voor dd. 4 november 2010 (25 Teqemt 2003 EK). In deze brief staat vermeld dat de politie op 4 november 2010 (25 Teqemt 2003 EK) een klacht aan de rechtbank overmaakte, opdat ze u – die banden heeft met de anti Ethiopische groep Genbot7 én die schuldig bevonden is aan het verdelen van kranten van deze organisatie – mogen arresteren (zie administratief dossier en gehoor CGVS, p.12). Niet alleen is het bevreemdend dat de politie deze brief op 6 november 2010 (27 Teqemt 2003 EK) aan uw moeder zou afgeven, nog vreemder is het feit dat de politie u op 5 november 2010 (26 Teqemt 2003 EK) gewoon liet vertrekken naar Gondar zonder u in het oog te houden (gehoor CGVS, p.12 en p.17). Indien u daadwerkelijk verdacht werd van banden te hebben met de door de Ethiopische regering als terroristisch beschouwde organisatie, Genbot7 én u schuldig bevonden werd aan het verdelen van kranten van deze organisatie, zou de politie niet wachten op een arrestatiebevel, laat staan dat ze u naar Gondar zouden laten reizen zonder u in het oog te houden. Het document herstelt uw verklaringen bijgevolg niet, maar ondermijnt ze verder. Verder legde u een opleidingscertificaat voor, dat aantoonde en dat u 'Health Science' volgde, wat niet in twijfel getrokken wordt. Verder legde u een voorbeeld van een internetkrant uitgegeven door Genbot7 voor en een verklaring van het Ethiopische parlement dat aangeeft dat Genbot7 een terroristische organisatie is. Beide documenten tonen de door u beweerde problemen met de Ethiopische overheid op geen enkel moment aan en zijn verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ze stelt vooreerst met betrekking tot haar band met Genbot7 dat ze sympathisant werd in 2008-2009 en sinds februari-maart 2010 de ideeën van de organisatie verspreidde en hun krant verdeelde. Haar interesse en actieve steun is, zo geeft verzoekster toe, betrekkelijk recent, maar ze nam haar rol uiterst serieus op. Verzoekster wijst op het interview waarbij ze aangaf dat ze nog geen lid is aangezien ze dit pas kan worden na het opbouwen van enig vertrouwen en het bekomen van enige verantwoordelijkheid. Het is volgens haar wel duidelijk dat ze zich actief inzette voor Genbot7. Ze legt ook uit dat ze in 2001 via een vriend kennismakte met Genbot7 en sindsdien geleidelijk actiever werd binnen de organisatie door de ideeën te verspreiden aan mensen die zij vertrouwde en de krant te verdelen. Verzoekster wijst erop dat Genbot7 door de Ethiopische autoriteiten als een terroristische organisatie beschouwd wordt, met als gevolg dat de structuur van de organisatie, haar leden en de acties die ondernomen werden, niet transparant zijn. Verzoekster stelt slechts een actieve supporter van de organisatie te zijn waardoor niet kan verwacht worden dat de structuur, de leden en de acties van de organisatie aan haar werden meegedeeld. Verzoekster somt op welke informatie ze tijdens het gehoor wel kon aanbrengen, zoals de namen van andere leden, de missie, het gebruik van de media, het jaar waarin de organisatie ontstond, het uitzicht van het embleem en ze vermeldt erbij dat ze veel en duidelijke informatie kon geven over de politiek, de verkiezingen en de tegenstanders van Genbot7. Verzoekster benadrukt dat ze steeds aangaf bijna uitsluitend contact te hebben met de organisatie via haar studievriend A. A. en dat de structuur van Genbot7 geheim is waardoor ze niet kon weten wie A. A.'s contact was binnen de organisatie. Het is volgens haar ook volkomen normaal dat ze geen andere informatie kan geven over de staatsgreep, aangezien dergelijke informatie uiterst gevoelig en vertrouwelijk is. Verzoekster meent dat hieruit blijkt dat de commissaris-generaal deze verklaringen op een heel andere manier heeft geïnterpreteerd.

Verzoekster stelt vervolgens met betrekking tot haar verzuim om zich, ondanks het feit dat ze reeds 7 maanden in België verblijft, te informeren over de Belgische afdeling van Genbot7 en het feit dat zij hiermee nog geen contact heeft gezocht, dat ze zeer traumatische gebeurtenissen onderging voor haar vertrek naar België en dat haar moeder ondertussen werd gecontacteerd en bedreigd door de politie en haar vader zelfs werd opgepakt. Verzoekster besluit dat dit aantoonde dat ze wel degelijk een actieve

supporter van de partij was, maar door de recente dramatische gebeurtenissen bang is om zichzelf en haar familie nog meer in gevaar te brengen.

Ten derde wijst verzoekster erop dat, met betrekking tot de bedenkingen van het Commissariaat-generaal bij haar deelname aan de overwinningviering van de regeringspartij EPRDF en de vervolging die hieruit zou gevolgd zijn, de commissaris-generaal zelf aangeeft dat ze er alles aan deed om niet verdacht over te komen voor de overheid. Het kan volgens verzoekster daarom niet vreemd gevonden worden dat zij aanwezig was om de overwinning te vieren van de regeringspartij. Verzoekster geeft toe dat het gevaarlijk was om op de viering slagzinnen tegen het regime te roepen. Verzoekster verduidelijkt dat ze wel niet alleen was noch de eerste was bij het roepen van deze slagzinnen. De actie had zowel voor verzoekster zware gevolgen, alsook voor dertig anderen die deze slagzinnen riepen. Dit was de aanleiding van de arrestatie van verzoekster en A.

Met betrekking tot haar te vage verklaringen omtrent haar opsluiting, stelt verzoekster dat ze van bij het begin aangaf dat ze gedurende twee maanden opgesloten werd in een isoleercel, waardoor het aannemelijk is dat ze geen specifieke informatie kon geven over andere gevangenen. Ze beweert echter wel meer informatie te kunnen geven over de opsluiting van A., wat aansluit bij haar verklaringen.

Daarnaast stelt verzoekster in verband met de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dat ze hier wel voor in aanmerking komt omwille van haar arrestatie, de eenzame opsluiting en de bedreigingen aan haar familie. Verzoekster oppert dat ze haar asielaanvraag kan staven met een brief van de rechtbank, waaruit blijkt dat de politie een klacht overmaakt aan de rechtbank omwille van haar banden met Genbot7 en het verdelen van kranten voor deze organisatie. De rechter vermeldt volgens verzoekster in deze brief dat de politie haar mag arresteren. Verzoekster merkt op dat ze een krant van Genbot7 aan de commissaris-generaal heeft voorgelegd. In deze krant wordt, zo stelt verzoekster enkel geschreven over de regering en niet over de eigen activiteiten van Genbot7. Verzoekster vermeldt terloops dat kranten verboden zijn. Tegen het argument van de commissaris-generaal dat het vreemd is dat de politie "*dergelijke brief*" aan de moeder van verzoekster zou geven voert verzoekster aan dat het vreemd is dat het Commissariaat-generaal het afgeven van de brief aan verzoeksters moeder in twijfel trekt omdat zij aangaf dat haar familie ook bedreigd werd.

Ten slotte stelt verzoekster dat het Commissariaat-generaal niet afdoende motiveert waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling, noch voor de subsidiaire bescherming, terwijl ze tijdens het gehoor, zo stelt zij, duidelijk de verschillende redenen heeft aangehaald waarom zij vervolgd wordt door de Ethiopische autoriteiten en waarom het te gevaarlijk is voor haar om terug te keren naar haar thuisland.

Verzoekster voegt een gefaxte kopie van een krant toe aan haar verzoekschrift.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De bestreden beslissing waarin de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, is vooreerst gestoeld op de vaststelling dat verzoekster haar beweerde band met en activiteiten voor Genbot7 niet aannemelijk kan maken. Zo blijkt verzoekster de structuur van de partij niet te kennen en kan ze geen leden noemen, terwijl uit informatie blijkt dat bepaalde functies publiek bekend zijn. Verzoekster kon luidens de bestreden beslissing ook geen algemene informatie geven over de organisatie, noch concrete voorbeelden van acties. Ook over de staatsgreep kon verzoekster niets vertellen. Deze onwetendheden ondermijnen volgens de commissaris-generaal de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen. Bovendien merkt het Commissariaat-generaal op dat verzoekster intussen zeven maanden in België is en nog steeds niet heeft uitgezocht hoe contact te leggen met de Genbot7 afdeling in België. Vervolgens uit de commissaris-generaal enkele bedenkingen bij de door verzoekster beweerde deelname aan de overwinningviering van de regeringspartij EPRDF en de vervolgingen die hieruit voortgevloeid zouden zijn. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat de verklaringen van verzoekster in verband met haar deelname aan een overwinningviering en het roepen van slogans totaal ongeloofwaardig overkomt, aangezien ze aangaf dat ze er alles aan deed om niet als verdacht over te komen voor de overheid. Verzoeksters verklaringen omtrent haar opsluiting zijn volgens de commissaris-generaal eveneens ongeloofwaardig, aangezien ze niet doorleefd overkomen.

De door verzoekster neergelegde brief van de rechtbank ondermijnt verder haar geloofwaardigheid, zo besluit de bestreden beslissing, aangezien het bevreemdend is dat de politie de brief op 6 november 2010 aan verzoeksters moeder heeft afgegeven en het nog vreemder is dat de politie verzoekster op 5 november 2010 gewoon liet vertrekken naar Gondar zonder haar in het oog te houden. Met betrekking tot de verklaring van het Ethiopische parlement en de krant uitgegeven door Genbot7 stelt de commissaris-generaal dat deze documenten verzoeksters beweerde problemen niet aantonen. Tenslotte vermeldt de commissaris-generaal dat het feit dat verzoekster geen begin van bewijs voorlegde inzake haar reisweg een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

2.4. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster niet weet wanneer en waar de partij Genbot7 werd gesticht (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 7) Toen verzoekster uitdrukkelijk gevraagd werd de structuur van Genbot7 uiteen te zetten, stelde zij enkel dat het een clandestiene organisatie is waarvan de structuur niet publiek bekend is (*Ibid.*, p. 10). Verzoekster wist blijkens het gehoorverslag niet wie de schatbewaarder was en kon geen andere officiële functies buiten 'chairman' en secretaris benoemen en wist niet of er een lidkaart bestond (*Ibid.*, p. 11). Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat minstens de functies van 'vice-secretaris generaal' en 'hoofd van diplomatie' bestaan en dat deze informatie ook publiek bekend is (stuk 15, Landeninformatie, www.ethiopiajustice.blogspot.com). In haar verzoekschrift herhaalt verzoekster de wijze waarop ze in contact kwam met Genbot7 en beweert ze dat ze wel degelijk heel wat informatie kon aanbrengen tijdens het gehoor. De Raad wijst er echter op dat de elementen waarover verzoekster in haar verzoekschrift beweert correcte informatie te hebben verschaft niet vergoelijken dat zij over de hierboven weergegeven cruciale elementen, waarvan sommige zeker niet geheim zijn zoals verzoekster beweert, onvoldoende kennis heeft waardoor aan de realiteit van haar engagement kan worden getwijfeld. De vragen die door de commissaris-generaal werden gesteld betreffen immers geen details, maar zijn zaken die een partijmilitant redelijkerwijze geacht wordt te kennen (*cf.* RvS 29 maart 2004, nr. 129.812). Verder verklaart verzoekster in haar verzoekschrift dat het volkomen normaal is dat ze niet in staat is om informatie te geven over de staatsgreep, terwijl ze eerder verklaarde dat ze deze zaak volgde op het nieuws en las in de krant die ze verdeelde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 8). Verzoeksters poging om door het neerleggen van een krant (Verzoekschrift, bijlage 2) te verduidelijken dat in deze krant enkel geschreven wordt over de regering en niet over de eigen activiteiten van Genbot7, is in strijd met haar eerdere verklaringen aangezien verzoekster tijdens het gehoor aangaf dat ze de informatie betreffende een poging tot staatsgreep door Genbot7 las in de krant die ze zelf verdeelde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 18). Aangezien verzoekster geen politiek engagement heeft aangetoond, is haar vrees voor vervolging om deze reden ongegrond.

2.5. Van iemand die beweert politiek geëngageerd te zijn mag verder redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich informeert over de lokale afdeling van zijn partij. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster hoorde van de Belgische afdeling van Genbot7, maar nog geen enkel initiatief nam om hiermee in contact te komen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 19). Verzoeksters *a posteriori* beweringen over de arrestatie van haar vader en de bedreiging tegenover haar moeder vormen geen verklaring voor het feit dat verzoekster, die reeds geruime tijd in België verblijft, hiertoe nog geen initiatief nam en enkel aangaf dat ze de contactgegevens van de organisatie in België ging opzoeken om contact met hen te kunnen opnemen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 19). De Raad merkt op dat verzoekster op geen enkel moment tijdens haar gehoor de opmerking maakte dat ze uit schrik niet zou geprobeerd hebben om in contact te komen met de organisatie. Bovendien strookt verzoeksters thans geuite 'vrees' niet met haar eerdere verklaringen, waarin ze beweert een poging te hebben ondernomen om vanuit België medestanders van Genbot7 in Ethiopië te contacteren (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 6). Het verzuim van verzoekster om in contact te treden met de Belgische afdeling van Ginbot7 doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar politieke engagement.

2.6. Er dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeksters gedrag niet overeenstemt met haar verklaringen. Verzoekster verklaarde namelijk, zowel in het verzoekschrift (Verzoekschrift, p. 5), als tijdens het gehoor (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 7, p. 10) dat ze er alles aan deed om niet als verdacht over te komen bij de overheid. Waar verzoekster stelt dat zij juist om die reden aanwezig was bij de overwinningviering van de regeringspartij, mag worden verwacht dat zij zich op

deze viering uiterst terughoudend opstelt. Nochtans verklaarde verzoekster dat ze tijdens de overwinningsviering van de regeringspartij ERDP slagzinnen heeft geroepen tegen de overheid (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 7, p. 13). Dit gedrag is onmogelijk in overeenstemming te brengen met de houding die verzoekster verklaarde voor te houden. Het feit dat ze niet de enige was die deze slagzinnen riep, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien verklaart verzoekster plots in haar verzoekschrift dat ze niet de eerste was die deze slogans riep, terwijl ze bij het gehoor duidelijk verklaarde dat zij en A. de aanzet gaven tot het roepen van de slogans (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 13, p. 14). Dit ondermijnt verder verzoeksters geloofwaardigheid.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster, die naar aanleiding van haar gedrag op de overwinningsviering van de regeringspartij samen met meer dan dertig anderen werd gearresteerd en twee maanden in een isoleercel verbleef, niet weet of de anderen, op A. na - met wie ze achteraf nog heeft gesproken - ook in een isoleercel werden gestopt en geen enkele van de overige medege-detineerden bij naam kent (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 14-15). Tegen de vaagheid van haar verklaringen met betrekking tot haar opsluiting voert verzoekster aan dat zij door haar isolement geen informatie kon geven over de andere gevangenen. Het is echter uiterst ongeloofwaardig dat verzoekster, die haar vriend A. achteraf nog ontmoette en met hem sprak (*Ibid.*, p. 15) en dus in de mogelijkheid was om meer informatie te bekomen over haar detentieperiode, niet in staat is om meer gedetailleerde informatie te verstrekken over deze grootschalige arrestatie.

2.8. De Raad stelt vervolgens vast dat verzoekster niets inbrengt tegen het pertinente motief uit de bestreden beslissing dat verzoekster haar reisweg niet in het minst aannemelijk maakt, wat ook een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot de geloofwaardigheid van het relaas. Deze overweging blijft derhalve gehandhaafd en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.9. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van haar asielrelaas kan verzoekster zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeksters blote bewering dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming omwille van haar politieke overtuiging, de eenzame opsluiting en de bedreigingen aan haar familie, is niet bij machte de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas om te buigen. Ook de twee stukken waarvan verzoekster melding maakt, zijn niet van aard om de ongeloofwaardigheid teniet te doen. Met betrekking tot de brief van de rechtbank die de politie op 6 november 2010 aan verzoeksters moeder zou hebben afgegeven en waarin sprake is van een arrestatiebevel ten aanzien van verzoekster, stelt de Raad vast dat het uiterst bevreemdend is dat de politie verzoekster op 5 november 2010 gewoon liet vertrekken naar Gondar zonder haar in het oog te houden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 07/07/2011, p. 17). De Raad merkt op dat niet enkel het afgeven van de brief aan de moeder van verzoekster verbazing wekt, maar vooral de handelwijze van de politie aan de vooravond van het afgeven van die brief. Dergelijke gang van zaken doet in hoge mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster. Verzoekster brengt ten slotte geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN